

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร

Professional Learning Community Model to Enhance Learning Achievement of
Students at Nong Sanho Phitayakom School, The Secondary Educational Service
Area Office Phichit

นิกุล ทองหน้าศาล
Nikoon Thongnasan

โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
Nongsanhophitayakom School, The Secondary Educational Service Area Office Phichit
E-mail: nikoon.thong@gmail.com

Received September 3, 2022; Revised September 29, 2022; Accepted October 11, 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร 2) เพื่อสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 4) เพื่อประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบฯ จัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ และประเมินรูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีองค์ประกอบ 7 ประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำ 2) การมีส่วนร่วม 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 5) ชุมชนกัลยาณมิตร 6) โครงสร้างการบริหารชุมชน และ 7) การติดตามและสะท้อนผล 2. การตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม พบว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบฯ มีความเหมาะสม 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 27.71 ด้านการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.13 ระดับคุณภาพดีมาก และ 4. การประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน พบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ; ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This Article aimed to 1) examine the Professional Learning Community among secondary schools, the Secondary Educational Service Area Office Phichit 2) establish professional learning community model to enhance the learning achievement among the students 3) tryout of the Professional Learning Community Model to elevate the learning achievement of students at Nong Sano Phitthayakom School, the Secondary Educational Service Area Office Phichit, and 4) find out the Professional Learning Community Model of Nong Son Phitthayakom School, the Secondary Educational Service Area Office Phichit by interviewing experts and, examining the format and manual for using the format, organizing seminars based on experts and evaluating the tools used are questionnaires and interview forms.

The results of this research revealed that: 1) Professional Learning Community Model to enhance learning achievement of students at Nong Son Phitthayakom School, the Secondary Educational Service Area Office Phichit, there were 7 elements: 1) Leadership 2) Participation 3) exchange of knowledge and professional development 4) shared vision 5) Friendly Community 6) Community administration structure and 7) Monitoring and reflection. And 2) Examination of efficiency handbook on Professional Learning Community of Nong Sano Pittayakom School found that was suitable 3) The tryout results of the Professional Learning Community Model to elevate the learning achievement of students at Nong Son Pittayakom School indicated that the students' achievement of the students in grades 1-6 was increased 27.71 percent in average, the development of reading and writing skills of the students in grades 1-6 increased 11.13 percent in average. 4. The evaluation of the Professional Learning Community Model of Nong Sano Phitthayakom School, the Secondary Educational Service Area Office Phichit was found to be appropriate, feasibility, usefulness at a high level.

Keywords: Model; Professional learning community; Learning Achievement

บทนำ

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากในอดีตมาก มีการเคลื่อนย้ายผู้คน สื่อ เทคโนโลยี และทรัพยากรต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็วและสะดวก มีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองระหว่างภูมิภาค ประเทศ สังคมและชุมชน มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงของความรู้และข้อมูลข่าวสารตลอดเวลาอย่างเป็นพลวัต ดังในอดีตช่วงอายุของคนคนหนึ่งอาจมีเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงให้พบเห็นน้อย ต่างจากในปัจจุบัน ที่ในช่วงอายุคนคนหนึ่งมีเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมเกิดขึ้นมากมาย วิถีชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับข้อมูลความรู้ และข่าวสารที่หลากหลาย และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม (Phumphongkhochasorn et al., 2021) ผู้คนในศตวรรษนี้จึงไม่สามารถใช้ความรู้และทักษะบางอย่างในอดีตมาแก้ปัญหาในปัจจุบันได้ดี การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงไม่ใช่กระบวนการถ่ายทอดความรู้ แต่คือการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้คน การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มาตรฐานการศึกษาจึงเป็น

จุดเริ่มต้นของการพัฒนาทุนมนุษย์ (Damnoen et al., 2021) มีทักษะจำเป็นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย การเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการรังสรรค์สิ่งใหม่ๆ การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวม และการเรียนรู้เพื่อการนำไปปฏิบัติ (สายสุตา เตียเจริญ และคณะ, 2565) มุ่งสร้างการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ พึ่งพาตนเองได้ และดำเนิน ชีวิตอย่างมีความสุข (สกุณฑลา รัตนไพบูลย์วัฒนา และ สายสุตา เตียเจริญ, 2565) ทั้งนี้หลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มิใช่การจดจำเนื้อหาวิชา เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงและลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและต่อยอดความรู้ นั้นได้ด้วยตนเอง ผู้สอนต้องสามารถสร้างและออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศ เกื้อหนุนและเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเชื่อมโยงความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชน และสังคมโดยรวม จัดการเรียนรู้ผ่านบริบทความเป็นจริง และการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสื่อ เทคโนโลยี เครื่องมือ และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2561)

โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มุ่งให้บริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานมีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นไทย ซึ่งโรงเรียนได้กำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา คือ 1) ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ครูผู้สอนมีปริมาณพอเพียงและมีคุณภาพสูง สามารถจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับพื้นฐานและศักยภาพของผู้เรียน 3) สถานศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ของสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ จากผลการดำเนินงานของโรงเรียนที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงการขาดการติดตามผลของการดำเนินงานของโรงเรียนและไม่นำข้อมูลผลการประเมินคุณภาพรอบสัมาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงองค์กร การขาดความร่วมมือกันอย่างจริงจังในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ปัญหาเหล่านี้มีผลแก่เด็กนักเรียนโดยตรง จากปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม และสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาด้านนโยบายของสถานศึกษาแนวทางการพัฒนาด้านพัฒนาองค์กร และแนวทางพัฒนาบุคลากร ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศโดยรวม

แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนนั้นมีหลากหลายวิธี ผู้วิจัยเลือกที่จะหาแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม โดยเลือกที่จะศึกษาการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อผลลัพธ์แห่งการสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2. เพื่อสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
4. เพื่อประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การทบทวนวรรณกรรม

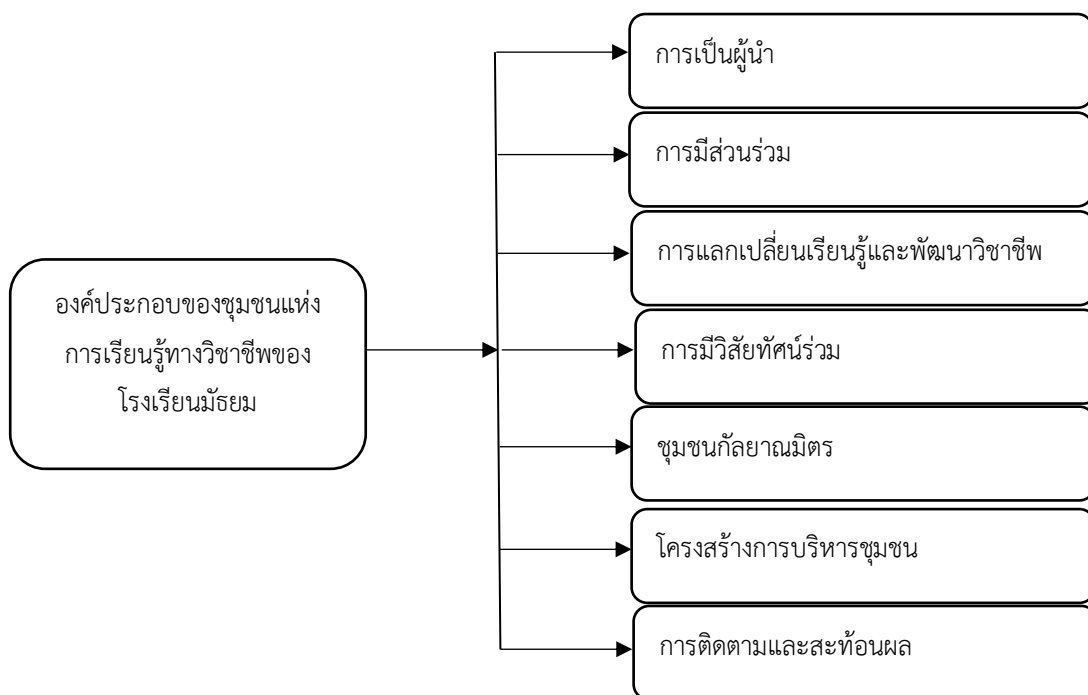
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นการรวมกลุ่มกันทางวิชาการของบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกันเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมกัน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ประสบการณ์การปฏิบัติงานในพื้นที่ (Lesson Learned) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Learning) อย่างต่อเนื่อง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาผ่านการพัฒนาศักยภาพผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนเป็นความร่วมมือร่วมใจกันทางวิชาการของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เปรียบเสมือนเป็น Assembly Point หรือจุดรวมของนักวิชาชีพ แสดงพลังความสามัคคีของนักวิชาชีพ อีกทั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ผู้สอนมีความรู้ในสิ่งที่สอน ได้รับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตลอดจนสมรรถนะอื่น ๆ และจากการที่ผู้สอน ได้รับการพัฒนาดังกล่าวจะส่งผลไปยังคุณภาพของผู้เรียน คือ ความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะและสมรรถนะด้านต่าง ๆ ตามที่กลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้นำมาเป็นประเด็นการเรียนรู้ (วิชย วงศ์ใหญ่, 2562) นอกจากนี้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความเชื่อพื้นฐานที่ต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันโดยผ่านกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ นอกจากนี้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญซึ่งจากผลการวิจัยยืนยันว่าการดำเนินการในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ สรุปได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอนพบว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งผลต่อครูผู้สอนกล่าวคือลดความรู้สึกโดดเดี่ยวงานสอนของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียนพบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งผลต่อผู้เรียนกล่าวคือสามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น ดิต 0, ร, มส. และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะเห็นได้ว่าการให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียนนั้น เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต อีกทั้งเป็นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนเองและสังคม ทั้งนี้การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดีเช่นนั้น กระทำได้ยากหากขาดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกคนในโรงเรียน หรือโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งกระทำโดยลำพังปราศจากการให้ความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน (มินตรา ลายสนิทเสริกุล, 2557) หรือบริหารจัดการกันเป็นกลุ่มการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง (PLC) จึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือภายในกลุ่ม

โรงเรียนระดับพื้นที่ หรือที่เรียกกันว่า สหวิทยาเขต แต่ละสหวิทยาเขตเป็นการรวมตัวกันระหว่างโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียง โดยมีหัวใจ คือ ความร่วมมือกันเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียน ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ (Antinluoma, Ilomäki & Toom, 2021) ประกอบด้วย การเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ การมีวิสัยทัศน์ร่วม ชุมชนกัลยาณมิตร โครงสร้างการบริหารชุมชน และการติดตามและสะท้อนผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร” ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. สอบถามผู้บริหาร และครูผู้สอนในสหวิทยาเขตสามง่าม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิจิตร

4. ยกร่างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร จากข้อมูลทั้ง 3 แหล่งข้อมูล ได้แก่ วิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ และการสอบถาม

1.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน และผู้ให้ข้อมูลในการสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสหวิทยา
เขตสามง่าม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 148 คน จาก 8 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม
แบบแบ่งชั้น โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นของการสุ่ม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มี 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.3.1 การวิเคราะห์เนื้อหา ใช้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ
สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา

1.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

1.3.3 การวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ
ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดำเนินการดังนี้

1) นำร่างของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2) จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3) นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยจัด
สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบให้ความเห็นชอบรูปแบบและสร้างคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลในการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่ง
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 9 ท่านโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในขั้นตอนที่ 2 มีดังนี้

ฉบับที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

ฉบับที่ 2 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ฉบับที่ 3 คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

2.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ ค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การศึกษาผลทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยทดลองใช้ในโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ประชุมปฏิบัติการครูผู้สอน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3.2 ครูผู้สอนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ในปีการศึกษา 2564

3.4 ผู้วิจัยนิเทศการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อสอบถาม ติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กับครูผู้สอนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบ โดยการวัดและประเมินผลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

3.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปี การศึกษา 2564 และหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ในปีการศึกษา 2564

3.5.2 ผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2564 และหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียน หนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 37 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 จำนวน 615 คน ในปีการศึกษา 2564

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในขั้นตอนที่ 3 มีดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6

ฉบับที่ 2 แบบบันทึกผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปี ที่ 1-6

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย

3.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคะแนนผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้สถิติ พื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียน หนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 37 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 615 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 667 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 4 ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้การ วิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การศึกษาขององค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จากการสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎี ตำรา สื่อ งานวิจัย และการสอบถาม สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดังนี้

- องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ
- องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม
- องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ
- องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม
- องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร
- องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน
- องค์ประกอบที่ 7 การติดตามและสะท้อนผล

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัย พบว่า ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ ประกอบด้วย ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และมีภาวะการเป็นผู้นำในทีมในการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถและเป็นครูแกนนำในสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ยกย่องและให้การยอมรับความสามารถของครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยใช้หลักประชาธิปไตยและหลักการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจ ให้ความสำคัญชอบ และการตัดสินใจ สร้างความรู้สึกผูกพันและตระหนักถึงผลประโยชน์ของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนและโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงและแนวปฏิบัติของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ร่วมวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้ให้ความรู้และแบ่งปันข้อมูลในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบ เทคนิคการสอน และวิธีการปฏิบัติที่สร้างสรรค์อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ของผู้เรียน และร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน ครู และโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ประกอบด้วย การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ทักษะภาษาต่างประเทศ พัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม ประกอบด้วย การร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม นโยบาย เป้าหมาย ภาพอนาคตความสำเร็จ และแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่ชัดเจน

สร้างความตระหนักและความรับผิดชอบในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูโดย ยึดหลักการทำงานแบบมีส่วนร่วมและสร้างการมีส่วนร่วมของทีมงานอย่างเต็มความสามารถ

องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร ประกอบด้วย การมีศรัทธาร่วมกันพัฒนาวิชาชีพครูและปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ เปิดโอกาสให้ครูได้พูดและรับฟังซึ่งกันและกัน เน้นการชื่นชมและสนทนาเชิง บวกสร้างขวัญและกำลังใจ และสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ น่าเชื่อถือ เคารพ ให้เกียรติ เอาใจ ใส่และทำงานร่วมกันด้วยบรรยากาศความเป็นมิตร มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูที่มีความสุข ปลอดภัย ปลอดภัยใช้อำนาจกดดันในการทำงานร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน ประกอบด้วย โครงสร้างที่สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการ ใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมเชิงบวก และการสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามและสะท้อนผล ประกอบด้วย การนิเทศติดตาม และสังเกตการสอนในชั้นเรียน รวบรวมผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พบในชั้นเรียน ตรวจสอบทบทวนการปฏิบัติงานของครูที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ดีที่มาจากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการสรุปการดำเนินงาน

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดเห็นว่า คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความเหมาะสม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่าผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า หลักการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทุกรายวิชา เฉลี่ยร้อยละ 27.71

ด้านการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโรงเรียน หนองโสนพิทยาคม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.13 ระดับคุณภาพ ดีมาก

วัตถุประสงค์ที่ 4. ผลการวิจัย พบว่าผลประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ด้านความเหมาะสม พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .313

ด้านความเป็นไปได้ พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความเป็นไปได้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .436

ด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความเป็นประโยชน์ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .404

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จากการศึกษารายงานประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การเป็นผู้นำ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วม องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตรองค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการบริหารชุมชน และองค์ประกอบที่ 7 การติดตามและสะท้อนผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เกิดจากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ลงมือจัดทำรายละเอียดตามองค์ประกอบที่ร่างไว้ เมื่อสร้างเสร็จแล้วจึงนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อลงรายละเอียดย่อยขององค์ประกอบ และได้นำไปถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในสหวิทยาเขตสามง่าม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ซึ่งก็มีความคิดเห็นต่อของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรอยู่ในระดับมาก ทำให้ได้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม ซึ่งจะนำมาช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดและหลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน ร่วมพลังกันโดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงาน พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน สร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ มุ่งเน้นการปรับปรุงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (DuFour, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2554) ได้นำเสนอองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วย 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) ภาวะผู้นำร่วม 3) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ 4) ชุมชน กัลยาณมิตรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด (2556) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ร่วม (Share Vision) เป็นการมองภาพทิศทางการที่จะเกิดขึ้นจริง ในอนาคต ร่วมกัน โดยอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความสัมพันธ์ของเหตุปัจจัยต่าง ๆ โดยเริ่ม จากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์นั้นร่วมกัน นำมาสู่ ความชัดเจนใน การตั้งเป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์ร่วม (Shared Purpose) จนเกิดเป็นพลังของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ทีมเป็นการร่วมแรงร่วมใจของทุกคนในชุมชน โดยพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงาน

ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ด้วยความสมัครใจ เพื่อให้บรรลุผลบนพื้นฐานการคิดและการรับผิดชอบร่วมกัน 3) ภาวะผู้นำร่วม มี 2 ลักษณะสำคัญ คือภาวะผู้นำในฐานะผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะผู้นำร่วมกันหรือการเป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิกในชุมชน 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Learning and Professional Development) มีจุดเน้นสำคัญ 2 ด้าน คือการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู 5) ชุมชนกัลยาณมิตร คือ คอยช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน 6) โครงสร้าง คือ มีโครงสร้างที่สนับสนุน มีการบริหารจัดการที่เอื้อต่อชุมชนให้สามารถ ดำเนินการได้อย่างสะดวก บรรลุตามวัตถุประสงค์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า มีความเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแปลผลทำให้ทราบองค์ประกอบหรือลักษณะชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน หลังจากนั้นได้ทำการสนทนากลุ่ม เพื่อนำองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน ตามหลักการของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนสมพร มะโนรัตน์ (2561) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านห้องวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านห้องวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ซึ่งมีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่าการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรพบว่า หลักการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทุกรายวิชา และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ครูผู้สอนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้เป็นตามเป้าหมายของโรงเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทางของรูปแบบ รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินงานตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามองค์ประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ เหลื่อน้อย (2560) ได้พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า หลักการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1- 6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่าผลประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า โดยรวมรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน และดำเนินเป็นขั้นเป็นตอน ตามหลักการของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้จนส่งผลให้การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร นี้ประสบผลสำเร็จทั้งทางความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับอำนาจ เหลือ น้อย (2560) ที่ได้ศึกษารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนอนุบาลลานสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปน้อย ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยรัตน์ เจริญสุข (2564) รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในด้านการเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ การมีวิสัยทัศน์ร่วม ชุมชนกัลยาณมิตร โครงสร้างการบริหารชุมชน และการติดตามและสะท้อนผล 7 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่า การเป็นผู้นำคือผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และมีภาวะการเป็นผู้นำในทีม การมีส่วนร่วมคือผู้บริหารและครูร่วมกันสร้างข้อตกลง และแนวปฏิบัติของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้ให้ความรู้และแบ่งปันข้อมูล การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพคือการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง การมีวิสัยทัศน์ร่วมคือการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม นโยบาย เป้าหมาย ภาพอนาคตความสำเร็จ ชุมชนกัลยาณมิตร คือ การมีศรัทธาร่วมกันพัฒนา วิชาชีพครูและปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ โครงสร้างการบริหารชุมชนคือโครงสร้างที่สนับสนุนการ ก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เน้นรูปแบบที่มงานเป็นหลัก เน้นความคล่องตัวในการ ดำเนินการ การติดตามและสะท้อนผล ประกอบด้วย รวบรวมผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบทบทวนการ ปฏิบัติงานที่มีผลต่อการเรียนรู้ สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประกอบไปด้วย การเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวិชาชีพ การมีวิสัยทัศน์ร่วม ชุมชนกัลยาณมิตร โครงสร้างการบริหารชุมชน และการติดตามและสะท้อนผล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ นำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ระดับคุณภาพ ดีมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ นำคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่าผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ระดับคุณภาพ ดีมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่าผลประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้ที่สำคัญ คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียน โดยควรให้ความสำคัญกับ การเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ การมีวิสัยทัศน์ร่วม ชุมชนกัลยาณมิตร โครงสร้างการบริหารชุมชน และการติดตามและสะท้อนผล สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับโรงเรียนระดับประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ชัยรัตน์ เจริญสุข. (2564). รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*, 3(3), 84-100.
- ธนสมพร มะโนรัตน์ (2561, มกราคม – มิถุนายน). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2. *วารสารงานวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 5(1), 43-63.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบูรพา กรุงเทพมหานคร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(3), 392-406.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 25(1), 93-102.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตถาตาพลับลิเคชั่น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2562). *การพัฒนาคุณภาพจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สกุนตลา รัตน์ไพบุลย์วัฒนา และ สายสุดา เตียเจริญ. (2565). การบริหารเชิงกลยุทธ์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดราชบุรี. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(1), 109–123.
- สายสุดา เตียเจริญ และคณะ. (2565). การสร้างระบบ กลไก รูปแบบเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของพื้นที่การศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(1), 1–20.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). *ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2563, จาก <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/66054/-teaartedu teaartteaarttea>.
- Antinluoma, M, Ilomäki, L., & Toom, A. (2021). Practices of Professional Learning Communities. *Frontiers in Education*, 6, 617613. <https://doi.org/10.3389/feduc.2021.617613>.
- Damnoen, P. S., Siri, P., Supattho, P. S., & Kaewwilai, K. (2021). The Development of Student Characteristics in According to the Nawaluk Framework of the Buddhist integration of Buddhapanya Sri Thawarawadee Buddhist College. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 5(2), 126–135.
- DuFour, R. (2004). What is a “Professional Learning Community”? *Educational Leadership*, 61(8), 6-11.
- Phumphongkhochasorn, P., Damnoen, P. S., Suwannaprteep, T., & Phoomparmarn, U. (2021). National Educational Standards and the Improvement of Thai Education System with World Class. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 5(1), 75–86.